

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 14Co/382/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1213237341
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 09. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Javorčíková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2017:1213237341.2

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Javorčíkovej a členiek senátu Mgr. Barbory Bartekovej a JUDr. Dariny Kuchtovej, v právnej veci žalobcu: P. Ď., nar. XX.XX.XXXX, bytom R.. A.. Z. XXX, E. X. V., proti žalovanej: Mgr. T. Ď., bytom J. XX, B., o povolenie obnovy konania vedeného na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 7C/127/2002, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava II zo dňa 15.12.2015, č.k. 8C/286/2013-28, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie Okresného súdu Bratislava II zo dňa 15.12.2015, č.k. 8C/286/2013-28, p o t v r d z u j e .

Žalovaná má proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie zamietol návrh žalobcu na obnovu konania sp. zn. 7C/127/2002, pričom žalovanej nepriznal právo na náhradu trov konania.

2. Účastníkmi konania sp. zn. 7C/127/2002 boli T. Ď.R. na strane navrhovateľky a P. Ď. na strane odporcu. Navrhovateľka sa v konaní domáhala zrušenia práva spoločného nájmu k družstevnému bytu č. XX na J. R.. XX v B. a súčasne určenia, že ako nájomca ho bude ďalej užívať. Rozsudkom Okresného súdu Bratislava II zo dňa 06.06.2005, č.k. 7C/127/02-197 súd zrušil právo spoločného nájmu účastníkov k bytu s tým, že byt bude ďalej ako výlučná nájomníčka a členka družstva užívať navrhovateľka T. Ď., pričom odporca P. Ď. bol povinný sa z bytu vysťahovať a vypratať ho do 15 dní po tom, čo mu bude zabezpečený náhradný byt. Rozsudok, v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu v Bratislave zo dňa 23.11.2006, č.k. 9Co/342/05-242, nadobudol právoplatnosť dňa 14.02.2007.

3. Súd prvej inštancie na základe uvedeného zistenia skonštatoval, že žalobca nedodrжал subjektívnu ani objektívnu lehotu na podanie návrhu na obnovu konania, a preto návrh zamietol. Z dôvodu hospodárnosti konania sa už nezaoberal ďalšími podmienkami, splnenie ktorých je potrebné pre povolenie obnovy konania.

4. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie odôvodnil právne ust. § 228 ods. 1 a ods. 3, § 230 ods. 1 až 3, § 232 ods. 1, 2, § 234 ods. 1, 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení platnom a účinnom do 30.06.2016 (ďalej len „OSP“).

5. Uznesenie bolo doručené žalobcovi dňa 11.01.2016 a žalovanej dňa 15.01.2016.

6. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote, dňa 21.01.2016, odvolanie žalobca. Uviedol len, že svojmu návrhu sa po právnej stránke nemôže teraz venovať, lebo je vážne chorý. Na výzvu súdu prvej inštancie svoje odvolanie dňa 27.04.2016 doplnil. Žiadal, aby odvolací súd zrušil rozsudok č. k. 7C/127/02-197 a vec vrátil na došetrenie a na rozhodnutie na základe prehodnotenia

doterajších dôkazov a vykonania nových dôkazov, ktoré už navrhoval vo svojich podaniach. V rámci nového konania, ak bude povolená obnova konania, sa domáhal, aby došlo k zmene rozhodnutia v tom smere, aby družstevný byt č. XX na J. R.. XX V. B. mohol užívať, a to z toho dôvodu, že T. Ď. mu nezabezpečila náhradný byt. Nezabezpečenie náhradného bytu jeho bývalou manželkou považuje za vážny dôvod pre povolenie obnovy konania. Podľa jeho názoru súd prvého stupňa nezistil skutočný stav veci a vec objektívne neposúdil. Na záver tiež žiadal, aby odvolací súd zrušil uznesenie 8C/286/2013-28 zo dňa 15.12.2015 a vrátil vec Okresnému súdu Bratislava II na nové prejednanie a rozhodnutie.

7. K odvolaniu žalobcu sa dňa 22.06.2016 písomne vyjadrila žalovaná. Uviedla, že žalobca vo svojom odvolaní neuviedol žiadne konkrétne dôvody, na základe čoho je bezpredmetné sa k odvolaniu vyjadrovať. Naďalej sa pridržiavala svojho vyjadrenia zo dňa 07.10.2015, v ktorom s návrhom na obnovu konania v žiadnom prípade nesúhlasila a žiadala ho v celom rozsahu zamietnuť, nakoľko v zmysle § 230 ods. 3 OSP navrátenie lehoty na obnovu konania nie je prípustné.

8. Vyjadrenie žalovanej bolo doručené žalobcovi dňa 15.08.2016, ktorý naň ešte reagoval elektronickým podaním (e-mailom) doručeným súdu dňa 29.08.2016. Opätovne v ňom poukázal na to, že T.. Ď.R. nerešpektovala súdne rozhodnutie a o obnovu konania žiadal preto, lebo rozhodnutia okresného aj krajského súdu boli zámerne zmarené tým, že mu dodnes neposkytla žiaden byt. Trval na tom, že odvolanie podal v súlade so zákonom a žalovanej navrhol, aby si riadne preštudovala zákony pre obnovu konania, hlavne odvolacie lehoty.

9. Vec s opravným prostriedkom bola predložená odvolaciemu súdu dňa 27.09.2016.

10. V priebehu odvolacieho konania vstúpil do platnosti nový procesný predpis - zákon č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, účinný od 01.07.2016 (ďalej len „CSP“). Podľa § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa § 470 ods. 2 veta prvá CSP, právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

11. Pretože o odvolaní žalobcu nebolo rozhodnuté do nadobudnutia účinnosti CSP, vychádzajúc z ustanovenia § 470 ods. 2 veta prvá CSP mal Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 34 CSP) za to, že treba o ňom ako o prípustnom rozhodnúť bez ohľadu na aktuálny procesný režim, a to vzhľadom na zachovaný právny účinok procesného úkonu žalobcu - odvolania. Preto prejednal odvolanie bez nariadenia pojednávania v rozsahu podľa § 379 a 380 CSP, a dospel k záveru, že nie je dôvod na zmenu, ani na zrušenie napadnutého uznesenia, pretože odvolacie námietky neobstoja.

12. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie sa plne stotožňuje so zisteniami a závermi uvedenými v odôvodnení napadnutého rozhodnutia. S uvedeným odôvodnením sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje (§ 387 ods. 2 CSP) a na zdôraznenie jeho správnosti dopĺňa nasledovné:

13. Podľa 230 ods. 1 až 3 OSP, návrh na obnovu konania treba podať v lehote troch mesiacov od toho času, keď ten, kto obnovu navrhuje, sa dozvedel o dôvode obnovy, alebo od toho času, keď ho mohol uplatniť. Po troch rokoch od právoplatnosti rozsudku možno návrh podať len z dôvodu uvedeného v a) § 228 ods. 1 písm. a) v prípade, že ide o trestný rozsudok, na podklade ktorého sa v občianskom súdnom konaní priznalo právo a ktorý bol neskôr podľa trestnoprávnych predpisov zrušený, b) § 228 ods. 1 písm. a) alebo b), ak nové dôkazy súvisia s novými vedeckými metódami, ktoré v pôvodnom konaní nebolo možné použiť, c) § 228 ods. 1 písm. c), d) § 228 ods. 1 písm. d), e) § 228 ods. 1 písm. e). Navrátenie lehoty na obnovu konania nie je prípustné.

14. Podľa § 228 ods. 1 OSP, právoplatný rozsudok môže účastník napadnúť návrhom na obnovu konania, ak: a) sú tu skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy, ktoré bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci, b) možno vykonať dôkazy, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci, c) bolo rozhodnuté v jeho neprospech v dôsledku trestného činu sudcu, d) Európsky súd pre ľudské práva rozhodol alebo dospel vo svojom rozsudku k záveru, že rozhodnutím súdu alebo konaním, ktoré mu predchádzalo, boli porušené základné ľudské práva alebo slobody účastníka konania a závažné dôsledky tohto porušenia neboli odstránené priznaným primeraným finančným

zadosťučinením, e) je v rozpore s rozhodnutím Súdneho dvora Európskych spoločenstiev alebo iného orgánu Európskych spoločenstiev, f) možnosť jeho preskúmania vyplýva z osobitného predpisu v súvislosti s uznaním alebo výkonom rozhodnutia slovenského súdu v inom členskom štáte Európskej únie.

15. Obnova konania je mimoriadnym opravným prostriedkom. Zachovanie princípu právnej istoty strán, ktorých vec bola už právoplatne rozhodnutá, preto vyžaduje sprísnené podmienky pre povolenie obnovy konania. Ak žalobca chcel dosiahnuť povolenie obnovy, musel jednak preukázať, že existujú dôvody na povolenie obnovy uvedené v § 228 ods. 1 OSP, a jednak musel podať návrh na povolenie obnovy včas, nakoľko navrátenie lehoty nie je prípustné. Odpustenie zmeškania lehoty na podanie žaloby na obnovu konania nie je prípustné ani podľa teraz platného procesného predpisu (§ 405 CSP).

16. Odvolací súd, rovnako ako súd prvej inštancie, dospel k jednoznačnému záveru, že nebola dodržaná trojročná objektívna lehota na podanie návrhu. Rozsudok zo dňa 06.06.2005, č. k. 7C/127/2002-197, nadobudol právoplatnosť dňa 14.02.2007. Návrh na obnovu konania bolo preto možné podať najneskôr do 14.02.2010. Matka žalobcu podala neúplný návrh o povolenie obnovy konania sp. zn. 7C/127/2002 až dňa 29.10.2013, a dňa 08.01.2014 označila na strane žalobcu aj svojho syna P. Ď.. Návrh o povolenie obnovy konania bol podaný zjavne oneskorene. Na základe toho súd prvej inštancie správne konštatoval, že nie je potrebné sa viac zaoberať ďalšími podmienkami, ktorých splnenie je potrebné pre povolenie obnovy konania.

17. Povolenie obnovy konania po troch rokoch od právoplatnosti rozhodnutia podľa § 230 ods. 2 OSP, resp. podľa § 404 teraz platného CSP, neprichádzalo do úvahy, pretože nebola splnená ani jedna z vyžadovaných podmienok - zrušenie trestného rozsudku, na podklade ktorého sa v občianskom súdnom konaní priznalo právo, nové dôkazy súvisiace s novými vedeckými metódami, ktoré v pôvodnom konaní nebolo možné použiť, rozhodnutie v neprospech navrhovateľa v dôsledku trestného činu sudcu, porušenie základných ľudských práv alebo slobôd účastníka konania konštatované Európskym súdom pre ľudské práva, rozpor s rozhodnutím Súdneho dvora Európskych spoločenstiev alebo iného orgánu Európskych spoločenstiev, ani možnosť jeho preskúmania vyplývajúca z osobitného predpisu v súvislosti s uznaním alebo výkonom rozhodnutia slovenského súdu v inom členskom štáte Európskej únie.

18. Pokiaľ ide o subjektívnu trojmesačnú lehota na podanie návrhu na obnovu konania, v tejto súvislosti odvolací súd konštatuje, že žalobca vo svojom návrhu neuviedol žiadne nové dôkazy, ktoré by bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní. S jeho návrhom na vypočutie jeho rodičov sa vysporiadal odvolací súd už v rozsudku č.k. 9Co/342/05-242 zo dňa 23.11.2006, ktorým rozsudok súdu prvého stupňa č. k. 7C/127/2002-197 potvrdil. Čo sa týka navrhovaného výsluchu advokátov JUDr. L. P. a JUDr. T. C. a pracovníka bytového družstva JUDr. F. I., žalobca vo svojom návrhu neuviedol žiadne dôvody, pre ktoré ich nebolo možné vypočuť už v pôvodnom konaní. Z toho dôvodu nebolo možné vôbec zistiť, odkedy subjektívna lehota začala plynúť.

19. Žalobca vo svojom odvolaní, ani po výzve súdu prvej inštancie, neuviedol vlastne žiadne dôvody, pre ktoré považuje napadnuté uznesenie o zamietnutí návrhu na obnovu konania za nesprávne. V odvolaní uvádzal iba dôvody, pre ktoré považuje za nesprávny právoplatný rozsudok č. k. 7C/127/02-197. Žalobca si dostatočne neuvedomil, že najskôr musí preukázať splnenie podmienok na obnovu konania a že návrh musí byť podaný včas. Žalobca podal oneskorene návrh na obnovu konania, a nie odvolanie proti uzneseniu, ktorým bol zamietnutý návrh na obnovu konania.

20. Pretože súd prvej inštancie rozhodol o návrhu žalobcu na povolenie obnovy správne a zákonne, keď návrh pre nedodržanie lehoty zamietol, odvolací súd napadnuté uznesenie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil.

21. Podľa § 396 ods. 1 CSP, ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Podľa § 255 ods. 1, 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

22. Vychádzajúc z citovaných zákonných ustanovení priznal odvolací súd úspešnej strane v odvolacom konaní - žalovanej, nárok voči žalobcovi na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie podľa 262 ods. 2 CSP.

23. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha - dovolací návrh (§ 428 CSP).